

Dette Sidste gjælder saaledes med Hensyn til Forslaget under Nr. 2, som jeg ikke er med til. Naar jeg ikke er med til dette Forslag, er det ingenlunde, fordi jeg anser det for at være af væsentlig Betydning, enten Forslaget bliver vedtaget eller ikke; men hvorfor jeg ikke har ønsket at være med til at stille dette Forslag, er, fordi jeg ikke skjønner, der er nogen virkelig Anledning til at stille et saadant Forslag, som er afvigende fra, hvad der hidtil har været Skik og Brug her i Thinget og i det andet Thing. Man har hidtil valgt begge Viceformænd under Et, og man har ikke i og for sig ønsket den ene af disse for at være mere eller mindre end den anden. Man har kun haft en vis Regel for, hvem, der først skulde træde til i saadanne Tilfælde, hvor de skulde træde i Formandens Sted, og, hvor der kun skulde være Tale om, at kun een Person repræsenterer ham. Naar man nu i saa Henseende vil gøre Forandring, vil indføre en Slags Rangforordning, har jeg som sagt ikke Noget at indvende derimod, men jeg skjønner ikke, at der er nogen Grund dertil. Jeg skjønner ikke Andet, end at, naar der stemmes paa Viceformænd, maa et Parti, der er saa stort, at det er Flertal i Thinget og sætter Bedkommendes Valg igjennem, absolut have saadanne to Mænd, som de have tilbørlig politisk Tillid til, og som de tillige Begge anse stikede til at fungere i Stedet for Formanden, hvilket Hvert jo som oftest vil tilfalde den, som man kalder første Viceformand, men som ogsaa meget vel kan tænkes at tilfalde anden Viceformand. Til dem, der altsaa ere af samme Ansættelse som jeg, har jeg kun dette at sige, at jeg skjønner ikke, at der er nogen Grund til egentlig at modsætte sig Forslaget, men jeg skjønner heller ikke, at der er nogen Grund til at være med til det.

Hvad de andre Forslag angaar er det allerede paavist af den ærede Ordfører, hvorpaa de gaa ud. Man vil se, at nogle af dem nærmest maa siges at være en Optagelse i Folkethingets Forretningsorden af Bestemmelser, som allerede findes i Landsthingets Forretningsorden. Dette gjælder om 3 a 4 af Endringsforslagene. Om andre af dem — det er maaske et lignende Antal eller endogsaa flere — gjælder dette, at de egentlig kun ere en Udtalelse af, hvad der allerede maa siges, at være Skik og Brug og Sædvane her i Thingene, og for saa vidt ogsaa at være Ret, men som man hidtil ikke har haft som skreven Ret, og man har da ment, det kunde være hensigtsmæssigt at optage disse Bestemmelser. Et Par Endringsforslag gaa ikke ud paa Andet end paa at præ-

cifere, hvad man antager har været Meningen, men hvor det Udtryk, der hidtil har været brugt, har givet Andledning til en vis Tvivl. Daa i den Henseende tror jeg altsaa, det er Forbedringer, der foreslaas indførte. Hvad nu forøvrigt angaar de Forslag, der blive tilbage, og som maa siges at være reelle Forandringer, saa ligger det i Sagens Natur, efter hvad jeg først har udtalt, at Alle ere enige om, at disse ikke ere af nogen indgribende Betydning. Det første Forslag i saa Henseende er jo egentlig Forslaget under Nr. 3. Til Ordførerens Bemærkning herom, skal jeg dog tilføie, at jeg for mit Bedkommende ikke skjønner, at der ved dette Forslag sker nogen anden Forandring end den, at Oplæsningen af Protokollen bortfalder, og at i Stedet derfor Protokollen henlægges til Eftersyn for Medlemmerne under en vis Tid af Mødet. Jeg skjønner ikke at Sekretærenes Stilling, derved i mindste Maade forandres. Jeg tror ikke, det kan siges at være en absolut Nødvendighed, at Sekretærene personlig skulle have indført Alt, hvad der staar i Protokollerne; det mener jeg aldrig nogensinde har været saa, men hvad der er nødvendigt og vil blive ved at være Tilfældet, er dette, at vedkommende Sekretærer forinden Protokollen fremlægges, have overbevist sig om og altsaa ogsaa have været i Besiddelse af Midler til at overbevise sig om, at Protokollerne ere saaledes affattede, at de kunne indeftaa for dem. Hvis denne min Opfattelse er rigtig, og jeg skjønner ikke Andet, end at den er rigtig, tror jeg ogsaa, man maa sige, at denne Forandring ligefrem er en Forbedring, idet nemlig den upraktiske Oplæsning, som ingen Mennefter hværken ser eller hører — ja set den har jeg, men hørt den tror jeg ikke Noget har — falder bort, og i Stedet derfor bliver der en bestemt paavistelig Adgang for hvert Medlem af Thinget, som ønsker at overbevise sig om, hvorledes Protokollen er ført. Med Hensyn til de andre Forslag, som ogsaa indeholde visse reelle Forandringer, skal jeg blot tilføie dette med Hensyn til Ordførerens Udtalelser i Anledning af den foreslaaede Forandring til § 27, at det faktisk ofte har været tilladt baade Ordføreren og et eller andet Medlem at tale fra en anden Plads end hans egen, naar den af en eller anden Grund maatte anses for at være uheldig. Det har, forsaavidt jeg veed, fundet Sted ikke alene de saa Nar, vi have været her, men overhovedet saalænge Folkethinget har eksisteret. I det Mindste kan jeg hufte for mangfoldige Nar tilbage, at vedkommende Formand i saa Henseende ikke har haft nogen Betænkelse. Altsaa og-